

kunde have faaet, gaar de Glip af. Vi spiser udenlandske Konserves, hollandske Druer og Tomater, italienske Kartoffler, tyske Agurker, amerikanske Æbler, østrigske Blommer, alt sammen Ting, vi godt kunde avle her i Danmark.

Jeg kunde i denne Forbindelse have Lyst til at nævne, skønt det ikke vedrører selve Lovforslaget, at ved Middelfart blev der i en meget lang Aarrække, en hel Menneskealder eller mere, dyrket Tobak. Det var ogsaa en Indtægtskilde for det mindre Jordbrug, og det gav en Del Arbejde. Men saa sattes Afgiften op til 1 Kr. pr. kg. og det vil sige, at man ødelagde den Avl. Man behøver blot at tage en Rejse til Middelfart, saa vil man se, at nu er det hele gaaet i Staa. Man har afskaaret den Del af Befolkningen fra den Indtægt. (*Martin Hansen*: Tobakken var jo ikke til at ryge!). Det gjorde ikke saa meget, men den var til at sælge, og det var det, der havde sin Betydning for dem, der dyrkede den. De røg den heller ikke selv.

Det forekommer mig ud fra det, jeg her har sagt, at dette at lade Udlandet forsyne os med det, som vi har Brug for paa dette Omraade, er en meget daarlig National-økonomi for Landet. Danmark har ikke forstaaet det endnu, men andre Lande har forstaaet det, og skønt jeg har en meget god Tro om det danske Folk, hvortil jeg selv hører — altsaa ogsaa en meget god Tro om mig selv —, tror jeg nu alligevel ikke, at vi paa dette Omraade sidder inde med hele Visdommen eller med en større Visdom end vore Nabolande, og her tænker jeg særlig paa vore Nabolande mod Nord, Sverige og Norge. Norge har haft betydelige Toldsatser hidtil og har for ganske nylig forhøjet dem, og det har de selvfølgelig gjort, fordi de forstod, at de Virkninger, som de forrige Toldsatser havde haft, var gode, og saa gik de videre frem ad samme Vej. Jeg skal tillade mig at nævne et Par Stykker. Norge har f. Eks. paa Æbler og Pærer fornylig forhøjet Tolden fra 30 Ø. til 40 Ø. pr. kg fra August til Januar Maaned; i vort Forslag foreslaas der meget beskedent 10 Ø. Norge har paa Asparges og Tomater forhøjet Tolden fra 40 til 50 Ø. pr. kg og for Kartoffler, som jeg omtalte før, fra 50 Ø. til 2 Kr.; vi foreslaar i det Par Maaneder, hvor Konkurrencen er haardest, beskedent

50 Ø. Tolden paa Jordbær, Kirsebær, Ferskner og mere af samme Slags har Norge sat op til 1 Kr. pr. kg; paa Kirsebær f. Eks. anmoder vi om 10 Ø. Paa Planteskoleartikler har Norge forhøjet Tolden fra 18 Ø. til 1 Kr. 35 Ø. pr. kg. Hvad vil alt dette sige? Det vil sige, at man i Norge er blevet klar over, at man kan avle disse Ting paa norsk Jord, og saa siger man: Siger Jord for norske Arbejdere og norsk Marked for norske Varer! Hvad der er sagt om Norge, gælder ogsaa tilnærmelsesvis om Sverige; der er endogsaa visse Satser, som er højere i Sverige end i Norge — jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Satser, men de kan jo meget nemt skaffes til Veje.

Danmark havde tidligere nogen Udførsel til Norge og Sverige. Vi blev trængt Syd fra, og saa sendte vi vore Varer Nord paa, men nu er der jo ganske lukket, og dette har ogsaa, særlig i de senere Aar, været en medvirkende Aarsag til, at Stillingen er blevet endnu mere kritisk her i Danmark. Derfor er det, som jeg har nævnt før, at vi kommer til Regering og Rigsdag og anmoder om at faa det danske Marked for de danske Varer, der er frembragt ved danske Hænder.

Som jeg før sagde, er Ordet „Told“ et Ord, som ikke har saa god en Klang, men vi kan jo kalde det noget andet. Man kan næsten ikke lade være med at smile, naar man tænker paa, hvorledes man her i Rigsdagen og ogsaa udenfor Rigsdagen har bestræbt sig for at finde paa andre Navne. Man har vel nok kunnet opdage, at det i Grunden var det samme, der var Tale om alle Vegne. Vi har lige i Dag behandlet noget, der kaldtes „Omsætnings-skat“. Man kunde vel for øvrigt lige saa godt tage Told ved Landets Grænse og kalde det Told, men det kunde det nu ikke hedde, og saa kaldte man det Omsætnings-skat; nu har man opdaget, at det ikke blot ramte Udlandet, men ogsaa os selv herhjemme, f. Eks. hvad angaar Karosserier, saa nu maa dette Forhold altsaa ændres. Ved et større Møde for nylig her i Landet var der Tale om „Afgift af Import“, og man har ogsaa talt om „Kriseværn“. Ja, man kan godt kalde det ved et andet Navn, det har jeg ikke noget imod, naar bare Virkningen bliver den samme.

Det er uhyre beskedne Satser, vi har